

LILY MACELLISTER

A Lincheln
kastély titkai

Első fejezet

Adam ásított egyet és fejcsóválva letette az újságot, amelyet a limai repülőtéren vásárolt nem sokkal indulása előtt. A kíváncsiság hajtotta, amikor megvette, mert a címlap vezető híre egy szakmájába vágó szenzációs felfedezésről szólt. Archeológusok csoportja Korfu szigetén egy ásatáson nagyon jó állapotban fennmaradt földalatti járatokat és termeket fedezett fel, amelyekben ismeretlen eredetű különféle tárgyakat, eszközöket és berendezéseket, valamint állat- és növényfajok fossziliáit találta meg. A cikk rámutatott, hogy geológusok bevonásával tovább vizsgálják a járatokat, amelyek valószínűleg több ezer kilométer hosszúak lehetnek és a szakemberek nem tartják kizártnak azt sem, hogy összeköttetésben állnak Európa és Ázsia több országával, valamint a dél-amerikai barlangrendszerekkel. Mivel a cikk nem árult el több részletet a leletekről és képeket sem közölt, ezért úgy vélte, a hírnek valószínűleg a fele sem igaz, szenzációhajhász újságírói kacsa az egész. Ráadásul nemrég beszélt görög kollégájával,

Jorgossal, és ismeri már annyira, hogy tudja, egy ilyen jelentős, hazáját is érintő felfedezést egészen biztosan lelkenedezve mesélt volna akár az éjszaka közepén is. Már a repülőút kilencedik órájában jártak és Adam úgy érezte ideje ismét kinyújtóztatni elgémberedett izmait. Felállt és elindult a folyosó végén lévő mosdóig. Magas, negyven körüli férfi volt. Markáns arcvonásai és álmodozó gesztenyebarna szeme most is, mint mindig, megdobogtatta a női szíveket. De az ő szíve már foglalt volt egy ideje. Amint visszatért a helyére eszébe jutott, még nem nézte át a perui ásatások utolsó napjaiban készített képeket. Kért egy kávét a stewardestől majd elővette gépét és átlapozta a fotókat. Néhány kevésbé jól sikerültet kitörölt, majd gyorsan áttöltötte a megmaradt anyagot az ásatás tematikus könyvtárába. Még egyszer ellenőrizte, hogy valóban minden lényeges leletet dokumentáltak a kollégáival, majd a jól végzett munka örömeivel becsukta a masinát, felhörpintette maradék kávéját és hagyta, hogy gondolatai elkalandozzanak. Szendergéséből a pilóta hangja riasztotta fel, amikor tájékoztatta az utasokat, hogy megkezdik leszállásukat a párizsi Charles de Gaulle repülőtéren.

Jóval este tíz után ért haza a Szajna partján lévő elegáns bérelt lakásába. Megnézte a felhozott postát, kinyitotta az ablakokat, és hagyta, hogy a hűvös friss levegő jól átjárja a szobákat. A nyitott ablakokon át beszűrődött a mindig nyüzsgő város éjszakai életének zaja. Az ásatási helyszín hathónapnyi csendje után jólesett fülének a megszokott zsidongás. Miután alaposan kiszellőztetett, töltött magának egy pohár

bort és készített egy kellemes fürdőt. A meleg víz átjárta és ellazította fáradt, kényelemtől elszokott testét. A kádban elnyújtózva hosszan figyelte, ahogy minden korty után az aranyló nedű a tenger hullámaival idézve húzódott vissza a borospohár széléről. Selymes cseppjei sűrű függönyként takarták el a pohár mögötti világot. Gondolatai elkalandoztak és visszatértek Peruba. Hihetetlen, hogy előző nap még egy másik kontinensen egy ásatás melletti sátorban ébredt, most pedig itt van Párizsban, a kényelmes, minden igényt kielégítő lakásában. Merengéséből mobiltelefonja csengése zökkentette ki. Ránézett a fürdőszoba falán lévő órára, háromnegyed tizenketőt mutatott.

– Ki lehet ez, ilyenkor?! Majdnem éjfél van – dohogta, de a kijelzőre pillantva megkönnyebbülten látta, hogy barátja, Anthony keresi.

– Szervusz, mi a helyzet? Nem tudsz aludni, cim-bora? – kérdezte Adam tréfásan.

– Szevasz, te világ csavargója. Téged aztán nem könnyű utolérni. Merre vagy? Még mindig Peruban?

– Már nem, nemrég értem haza. Most épp lazítok egy pohár finom bor társaságában.

– Te aztán tudsz élni. Holnap délelőtt ráérsz? Reggel átmegegyek Párizsba, el kell intéznem néhány dolgot, de tízre beugranék hozzád, ha neked is jó. A segítséged szeretném kérni egy ügyben.

– Rendben, de miről van szó? Csak nincs valami baj?

– Nem, nincs semmi gond. Majd holnap megbeszéljük a részleteket. Aztán nekem is hagyj abból a borból.

Váltottak még pár mondatot, majd elköszöntenek. Adam, miután letette a telefont egy kis ideig még ejtőzött a kádban, azon tűnődve, vajon miről akar vele beszélni Anthony. Hosszú, fárasztó napok álltak mögötte, és most nem vágyott másra, mint egy jó kiadós alvásra. Ahogy lefeküdt, gondolatai ismét elkalandoztak. Eszébe jutott Ann, és egész testében érezte a nő hiányát. Hónapok óta nem látta, nem érezhette bőrének és hajának semmihez sem fogható, finom illatát. Ann az elmúlt hetekben Skóciában dolgozott, ő pedig fél évig Peruban volt. Miután este leszállt a gépe próbálta hívni, de a nő mobilja ki volt kapcsolva. Remélte, hogy minden rendben van vele. Holnap mindenképp felhívja. Milyen jó lesz újra hallani a hangját és talán még egy találkozót is sikerül összehozni a közeljövőben. Ezzel a gondolattal merült mély, pihentető álomba.